

saa søgt at lave sig Mure, ret gode endda, og her hedder det: Helle mine Danskere, det er mit Objekt, jeg har at arbejde med. Indenfor den Mur, der er rejst, søger man at udnytte Industrien det mest mulige. Hvem skal udnyttes? Naturligvis, Befolkningen, og de Arbejdere, der producere i den paagældende Industri.

Saadan er det alle Vegne. I alle Lande søger man at rejse saadanne Toldmure for i største Ro og Magt at faa det største Udbytte ud af den Industri, man har stillet op. Det er et af de Midler, hvorved man er i Stand til i meget høj Grad at hidse de forskellige Arbejderbefolkninger op imod hinanden, ligesom at indpode dem Skinsyge, og dette Middel har man brugt med stort Held. Alene af den Grund ere Arbejderne som saadanne principielle Modstandere af Beskyttelse. Naturligvis, i det enkelte Tilfælde, maa vi stille os, som Socialdemokraterne altid gøre. Vi ere Opportunister, vi søge at naa et Maal, og vi naa Maalet ved de Midler, som til enhver Tid tilbyde sig.

Naar det ærede Medlem for Skjoldeløv (J. Nielsen) i Dag har søgt at gøre Socialdemokraterne til Beskyttelsesmænd, forekommer det mig, han kun havde lidet Held med mig. Den Tale, han holdt, skal jeg som oratorisk Præstation og efter den Maade, hvorpaa den blev holdt, yde min Anerkendelse, den var saa lun jydsk og vittig, som det ærede Medlem kan tale. Men det Resultat, han fik ud af det blandt Tilhørerne, var vist omtrent lig Nul. Han havde vist selv det største Udbytte af den Morskab, han lagde for Dagen, og det skal jeg ikke misunde ham. Ved den Tale har han ikke faaet noget Menneske til at tro, at Socialdemokraterne ere Beskyttelsesmænd. Vor Ordfører har oplæst en Resolution, vedtagen paa vor Kongres, 1901, og den angiver til fulde vort Standpunkt i Skattespørgsmaal, ogsaa i Toldspørgsmaalet, og det er ikke, som det ærede Medlem vil give det Udseende af, en Harmonika, som man kan trække ud eller ind. Den angriber Beskyttelsen, hvor det er muligt, forlanger Afskaffelse af Toldskatter, Indførelse af direkte Skatter med stigende Skala. Det er en Resolution, der peger fremad mod dette bestemte Maal. Nu vilde den ærede Minister give det Udseende af eller i hvert Fald lade formode, at naar der fra Arbejdernes Side lyder Harme mod Indehaverne af visse Industrier, kunde det være, fordi vi vilde hævne os for en tabt Strejke eller lignende. Det var ikke saadanne Udslag, han vilde have, sagde Mini-

steren, det var Arbejdernes umiddelbare Mening om det foreliggende Forslag. Jeg tør, da ganske roligt sige, at naar Arbejderne ikke ere beskyttelsesvenlige, er det ikke, fordi de have Industriens Indehavere som Modstandere — naturlige Modstandere maaske —, men fordi de i og for sig ikke ere beskyttelsesvenlige. Men man mener naturligvis, at naar der foreligger Toldspørgsmaal til Behandling, maa det Spørgsmaal komme frem, hvorvidt de meget stærkt beskyttede Industrier ved hele deres Handlemaade og Optræden, ved deres Forvaltning, have vist, at det var sandt, hvad de sagde, at Hensynet til de danske Arbejdere spillede en saa overordentlig stor Rolle for dem. Hvis de ikke have vist dette, have vi Lov til at paapege, at den og den Industri ikke har forvaltet det Pund, der er givet den i Form af Beskyttelse, paa ordentlig Maade, og derfor mene vi, at den ikke fortjener Beskyttelse. Det er under saadanne Forhold, mener jeg, at vi kunne slaa ned paa visse Industrier og sige, at de og de have ikke gjort sig fortjente til at beholde den Beskyttelse, de have.

Det har nemlig vist sig, at de højst beskyttede Fag i Regelen, kan jeg godt sige, have betalt de daarligste Lønninger. Den Gang Papirfabrikkerne blev slaede sammen til en Ring, samlede under et til „De forenede Papirfabrikker“ var den danske Arbejdskraft dem for dyr, uagtet den den Gang sandelig var meget billig. Man indforskrev bøhmiske Kvinder for at prøve med dem — det var Hensynet til den danske Arbejder, saaledes viste den toldbeskyttede Industri, hvor stort Hensyn den tog til den danske Befolkning. Det gik ikke, men det var ikke Industriens Indehaveres Skyld, det kunde ikke betale sig. Havde det kunnet betale sig med de bøhmiske Kvinder, vare de endnu bleve ved at fare frem dermed, og saa havde de danske Arbejdere ikke faaet den Beskæftigelse, som de have nu hos Papirfabrikkerne. Den Interesse, som Kapitalisterne have i Industrien, er ikke et Hensyn til Landets Befolkning, men en merkantil Interesse, en ren Købmandsinteresse. Det er dem saa røvnende ligegyldigt, hvordan det gaar med de Arbejdere, de have, eller med den Befolkning, de producere for; blot de tjene Penge, er Maalet naaet. Derfor, siger jeg, er Beskyttelsen ikke et Spørgsmaal, om Hensyn til danske Arbejdere, det er et Spørgsmaal om Fortjeneste for Kapitalister, det er et kapitalistisk Profitspørgsmaal. Det er jo